

Oostends amateurschilder.

Exposeerde van 9 juli tot 1 augustus 1955 in de "tentoonstelling van de 9 provincieën van Schilder- en Beeldhouwkust" (Kon. Galerijen; org. Kunstkring Oostende) met "Valavond over het dorp" en twee werkjes getiteld "Winter".

* + - - - - - + *

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - LXXXIX : REGNAULT

Het weinige dat we over REGNAULT weten, danken we aan de memoires van kunstschilder Antoine SCHYRGENS "Le monde inconnu des artistes". REGNAULT was Fransman van geboorte, had veel gevaren en woonde op rust op de wijk "Meiboom". Hij schilderde tal van aquarellen, dixit SCHYRGENS.

* + - - - - - + *

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - LXXXX : Frans REGOUDT

Geboren te Blankenberge op 6 juli 1906. Overleden te Palma de Mallorca in april 1977.

Gehuwd met Yvonne CLAESSENS.

REGOUDT's ouders hielden te Blankenberge een hotel open. Hijzelf voelde er niets voor om dit slopende, weinig vrijheid overlatende beroep tot het zijne te maken.

Aan de Rijksnormaalschool te Blankenberge haalde hij het diploma van onderwijzer, terwijl hij veel contacten had met de Blankenbergse landschap- en marineschilder GADEYNE, die hem enkele essentiële punten van het schilderen bijbracht.

(Studio Ameye, Blankenberge)

REGOUDT deed zijn eigenlijke schildersstudies aan de Gentse Académie. In 1929 werd hij tekenleraar in het Oostends Atheneum.

Hij integreerde zich in de Oostendse artistieke milieus van toen en exposeerde nu en dan in de Galerij "Studio" : individuele tentoonstellingen in februari 1934, maart 1935 en februari 1936.

In 1941 ontkwam hij naar Amerika waar hij als succesvol portrettist goed verdiende. Hij portretteerde er o.a. Herbert HOOVER (President U.S.A. 1928-1932) en Thomas CURRAN, secretaris van de Staat New-York. Hij was er een drietal jaar lesgever aan de "Academy of Allied Arts" en hield er tentoonstellingen.

Na de oorlog kwam hij naar Oostende terug; in 1947 werd hij als inspecteur van het kunstonderwijs aangesteld.

Elk jaar had hij een bescheiden individuele tentoonstelling in een Blankenbergse kunstgalerij.

Hij woonde ca. 1954 op het H. Hartplein 13; later had hij een kustgalerij "De Kwinte", Vlaanderenstraat 35.

Na zijn opruststelling verbleef REGOUDT heel veel in het zonnige Mallorca.

In zijn schilderwerken liet hij zich voornamelijk inspireren door de zee; in ander werk vertoonde hij een hang naar het surrealisme. Verder schilderde hij ook naakten en portretten.

Het Museum voor Schone Kunsten van Oostende bezit 2 werken van hem : "Marine" en "Toren van Lissewege".

De stad Blankenberge bezit eveneens een werk van hem : "De Strandzoekers".

Lit. : West-Vlaanderen, mei 1955

O. VILAIN, Kunstschilder Frans Regoudt, in Ostend Flash, 3, 3 maart 1960, p. 37.

N. HOSTYN

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @

ADOLPH KOLPING : ZIJN VERBLIJVEN TE OOSTENDE (3)

MOEDER ! DE "MARIE" IS AANGEKOMEN

De kapitein had drie zonen. Eén was enkele maanden geleden afgezeild naar Oost-Indië. Een andere was drie jaar geleden naar Zuid-Amerika vertrokken. Thuis wisten ze slechts dat hij veilig in Rio de Janeiro aangekomen was. Hij werd spoedig verwacht. De derde verbleef in Engeland.

De kapitein was spijts zijn hoge leeftijd een opgeruimde kerel die in huis de goede stemming wist te bewaren. Hij zong in alle, mogelijke Europese talen, trok af en toe zijn vrouw mee voor een paar gekke danspassen, en liet zijn huisgenoten lachen, tot zij er de tranen van in de ogen kregen. Bovendien was de man uiterst vroom. Bij zijn wandelingen naar de haven liet hij nooit na een kerk binnen te gaan. Hij was vrijgevig voor de armen en vriendelijk voor zijn burens. Volgens Adolph Kolping was hij een levend voorbeeld van de goede invloed van de vroomheid in het mensenleven.

Een zekere morgen kwam de kapitein dansend en springend de voorkamer binnen. Vanaf de deur riep hij steeds : "Moeder ! De "Marie" is aangekomen ! Ik heb het pas in de krant gelezen !" Opgewonden en de handen wrijvend liep hij in de kamer rond. De "Marie" was het schip waarmee de tweede zoon pas uit Rio de Janeiro was aangekomen. De kapitein dronk er een borrel op, en deed de kapelaan met hem meedrinken. Zowel de kapitein als zijn echtgenote waren trots op hun kroost. Om de kracht van zijn zoon duidelijk te maken, kwam de kapitein naar voor en zei : "Een prachtige kerel, mijnheer ! In elke hand neemt hij één persoon op, en heft ze beiden terzelfdertijd van de grond op !" De volgende zondag werd de zo geprezen jonge man verwacht,